

Oda Kültürü

Herkes tuzdan, ki den ziyade, develerin seyrine çıkarlardı. Deveci köyde kalacaksa, köy odasında misafir edilir, develer genişçe bir havluda "ıhh" edilip (oturtulup" orada kalırdı. bu deveciler gibi uzaktan başka köylerden gelen yabancılar, mutlaka at ve eşekleri ile köye gelirler. Köyün muhtar ve köy odasını sorar yine bu odalarda misafir olurlardı.

Köy odalarına, gerek sahibi, gerek komşular gözleri gibi bakarlar, hele komşular, sanki gerçekten ortak mal gibi köy odasının her şeyine yardımcı olunur, kimi evinden yakacak odun, tezek yanında, misafir çok gelmişse, evlerden yataklar getirilirdi. Gelen misafirin atı, eşeği ahıra çekilir, sulanır, yemlenirdi. Köy odalarında gelip oturmak, sohbe katılmak ayrı bir ayrıcalıktı. Gençler asla, cemaatin arasına, sedire, halı mindere oturamazlardı. "Tahtabaş" denilen, girişte tahtadan yapılmış bölmede otururlar, lafa söze, sohbe sorulmadıkça asla karışamazlardı.

Uzun kış gecelerinde, o tahtabaş üzerinde, kuru tahtada oturmak bile bir sevinç kaynağı idi gençler ve çocuklar için. Orada sohbeti dinlerler, bilmedikleri bazı şeyleri, anıları öğrenirler, sözü sohbeti orada öğrenirler.

Tahtabaşın yanındaki sulukta bulunan testiden su isteyene su verilir, büyükler abdest alırken ibrik leğeni tutup ellerine su dökerler, sobaya odun atarlar, külünü alırlar, lambaya gaz doldururlar, misafire ve cemaate yemek getirirler. Kısaca köy odasında verilen her emri, yumuşu seve seve yerine getirirlerdi. Hatta "burası bizim odamız değil diyemezler ve testiye alarak aşığı çeşmeye suya bile gidilirdi...

alarında, genellikle dikdörtgen şeklinde olan odada, zeminden az bir karış yukarıda, üç tarafta sedir denilen yer, halı yastık, minderle döşenmiş durumda o urdu, Bir dolap, dolabın içinde, cezve, kahve fincanı, kahve, kahve değirmeni, kahve kavurma tavası, gazyağıyla çalışan pompalı bir ocak, şeker vb eşyalar bulunurdu. Bunların yanında Tornun Odası'ndaki dolapta kuru soğan hiç eksik olmazdı. Odalar daima çoğunlukla kilitli, kilit köy odası sahibinde dururdu.

Ayrıca bu odalarda biraz gösterişlisinden bir gaz lambası veya gazyağı ile yanan lüks lambası daima asılı dururdu. Köşede yukarıda kocaman ve ağırca bataryalı pilleri olan bir radyo olur, radyo da, pili bitmesin diye, ancak haberlerde ajans dinlemek için açılırdı. Ajans saati gelirken, köstekli saatlerden saatin gelip gelmediği kontrol edilir. Saat tam yaklaşırken, cemaat "ajansı dinleyelim susun hele" diye uyarılınca, herkes susar, pür dikkat ajans dinlenilirdi. Batı Bloğu, Doğu bloğu Amerika Rusya haberleri, casus ar, Kore Savaşı, 1960 ihtilal haberleri, vb. ajanslar peş peşe sıralanırdı. Ajans bitince hemen radyo kapatılır, oya işlemeli örtüsü ile örtülürdü. Akşam ajansına kadar radyo pek açılmazdı. Çünkü kocaman bataryası (pili) ya biterse, ajansı nasıl dinleyeceklerdi... Onun için, müzik ve başka programlarda radyo hiç açılmazdı...

DEVAM

Hüseyin ÇALIŞKAN